

Ποιός ασκεί τον έλεγχο; Who's in control?

Christian Science Sentinel, February 9, 2009

Κύριο Άρθρο

Ανησυχείτε για ένα όργανο του σώματός σας, που δεν λειτουργεί σωστά; Ίσως ακόμη, για τον τρόπο, που ένας δημόσιος οργανισμός διοικείται; Ή, για το πώς εξελίσσεται η οικονομία, ή το σύστημα υγείας μιας χώρας; Ίσως αυτά τα ερωτήματα συνοψίζονται σε ένα βασικό ερώτημα: Ποιός ασκεί σε όλα αυτά τον έλεγχο;

Πρόσφατα, συντάκτες συνάδελφοι και εγώ συναντηθήκαμε με διάφορες ομάδες ειδικευμένων ιατρών από όλο τον κόσμο, που το καλοκαίρι έκαναν ειδίκευση, εργαζόμενοι ως εσωτερικοί ιατροί σε νοσοκομεία. Μεταξύ των θεμάτων, που τέθηκαν, ήταν και το εξής: Αυτοί οι ίδιοι και οι συνομήλικοί τους αισθάνονταν ότι δεν μπορούσαν να ελέγξουν το μέλλον τους. Θυελλώδεις οικονομικές και κοινωνικές καταστάσεις μπορούν να δημιουργήσουν ένα πλήθος αγνώστων παραγόντων, ειδικά γι' αυτούς που ετοιμάζονται να βγουν στην αγορά εργασίας. Κατά την πρόταση ενός θέματος προκειμένου να δημοσιευθεί σε ένα τεύχος του περιοδικού Christian Science Sentinel, ένας ειδικευόμενος γιατρός είπε: " Πως αντιμετωπίζει κάποιος το φόβο ότι μπορεί να μην έχει καθόλου χρήματα , μετά την αποφοίτησή του; "

Έτσι τίθεται το θέμα χωρίς περιστροφές . Αλλά κάτι τέτοιο μπορεί κάλλιστα να συμβεί και πολύ μετά τη απόκτηση του πτυχίου. όπως όταν ολόκληρες βιομηχανίες συρρικνώνονται και άξιοι εργαζόμενοι βρίσκονται ξαφνικά χωρίς εργασία. Ή όταν κάποιος βρίσκεται αντιμέτωπος με το ναυάγιο μιας σχέσης, που φαινόταν διαρκής. Ποιός ή τι έχει τον έλεγχο σε αυτές τις περιπτώσεις; Μοιάζουμε μήπως, με αυτό το πλήρες συμβολισμούς φτερό, που επιπλέει, στην κινηματογραφική ταινία Φόρεστ Γκάμπ (Forest Gump) , όπου οι χαρακτήρες άγονται και φέρονται από μια αλληλουχία άσχετων γεγονότων, που είναι έξω από τον έλεγχό μας;

Ή υπάρχει μια πραγματική Ζωή-Αρχή, που φροντίζει παντού και πάντοτε και σε κάθε περίπτωση; Μια πηγή ελέγχου, που δεν κάνει λάθη, που εννορηστρώνει κάθε νότα σε συντονισμό με όλες τις άλλες νότες και, που αγαπάει και καθοδηγεί αμερόληπτα; Η Χριστιανική Επιστήμη απαντάει: Ναι, υπάρχει , και αυτό είναι ακριβώς αυτό που είναι, και κάνει ο Θεός."

Αυτή η θεία Επιστήμη του ελέγχου δείχνει επίσης ότι η ικανότητα, που ίσως αγωνιστήκαμε σκληρά να αποκτήσουμε, ούτε μας ανήκει ούτε, πολύ περισσότερο, προέρχεται από δική μας δημιουργική δύναμη. Ο έλεγχος, με την πραγματική του σημασία, δεν είναι ένα προσωπικό απόκτημα ή μια ιδιότητα, που κάποιος την έχουν και κάποιος όχι. Ο έλεγχος ανήκει στην θεία του πηγή. Αλλά οποιοσδήποτε μπορεί να εκφράσει μεγαλύτερο έλεγχο, οποτεδήποτε και οπουδήποτε χρειάζεται, επειδή είναι μια ιδιότητα της πνευματικής νοημοσύνης, η οποία είναι συστατικό της υπόστασης του καθενός. Χρειαζόμαστε μόνο,

Για Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Έως και 50 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

έστω και ελάχιστα, να αντιληφθούμε την τελειότητα της πραγματικής πηγής του ελέγχου για να συνειδητοποιήσουμε κάπως περισσότερο τη δική μας εξ αντανάκλασεως τελειότητα -- την ικανότητα, που έχει κάθε δημιουργήμα του Θεού, να τον εκφράζει με νηφαλιότητα, ηρεμία και αυτοέλεγχο.

Η συμβατική σοφία συνήθως ορίζει τον έλεγχο με όρους προσωπικής δύναμης και αυταρχισμού και μερικές φορές, εννοεί με αυτό την εσωτερική δύναμη, αλλά τις περισσότερες φορές, εννοεί την μυϊκή ή την νοερή μορφή καταδυνάστευσης.

Αυτή η άποψη τοποθετεί εξ ορισμού τον άνθρωπο στο κέντρο οποιασδήποτε κατάστασης και τον Θεό κάπου "εκεί έξω", ή, ίσως και καθόλου. Τελείως αντίθετα με τη υλιστική θεώρηση της ζωής, η Mary Baker Eddy ορίζει τη πνευματική ταυτότητα σαν "αυτό που δεν έχει ζωή, νοημοσύνη ούτε δημιουργική δύναμη δική του, αλλά αντανάκλα πνευματικά, παν ο,τι ανήκει στον Ποιητή του." (*Επιστήμη και Υγεία με κλειδί των Γραφών*, σελ. 475) Και ορίζοντας τον Δημιουργό ως Νου, η κ. Eddy συμπραίνει: "Επειδή ο άνθρωπος κυβερνάται από την θεία νοημοσύνη είναι αρμονικός και αιώνιος." (σελ. 184)

Ο Ιησούς αποδείκνυε την εξ αποκαλύψεως αυτή Αλήθεια καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον. Η ζωή του ενσάρκωνε τον έλεγχο, που με ευσπλαχνία ασκεί ο Πατέρας-Μητέρα, Θεός. Έκανε πράγματα, τα οποία φαινόταν ανεξήγητα (θαυμαστά) -- περπάτησε πάνω στα κύματα, θεράπευε γρήγορα τις αρρώστιες, ανάστησε ανθρώπους από τον θάνατο. Αλλά και άλλοι επίσης, στην εποχή του Ιησού ή και μετά απ' αυτήν, απέδειξαν ότι η φυσική, η φυσιολογία, ακόμη και ο βασιλιάς των τρόμων, δηλ, ο θάνατος, δεν έχουν εξουσία, τελικά. Η Ζωή έχει την τελική εξουσία. Και η μία Ζωή-Αρχή ελέγχει και διατηρεί κάθε τι που ζει, κάθε τι που εκφράζει την αιώνια φύση της.

Η φυσιολογία μπορεί να ισχυρίζεται ότι το ανθρώπινο σώμα είναι ένας οργανισμός, που ενεργεί από μόνος του και περιέχει συστήματα, τα οποία με την πάροδο του χρόνου, εκφυλίζονται. Η Επιστήμη της Βίβλου αποκαλύπτει ότι το σώμα είναι μία εξωτερικευμένη κατάσταση της σκέψης. Δηλ. είναι σκέψεις, που εκδηλώνονται στο σώμα. Ο τρόπος, που σκεπτόμαστε, βελτιώνεται καθώς με τη προσευχή καλωσορίζουμε την αναμορφωτική επιρροή του Θεού, διά του Χριστού και η σκέψη, που έχει αναγεννηθεί από τον Χριστό, έχει ως αποτέλεσμα υγεία και κανονική λειτουργία των οργάνων.

Αλλά η πραγματική θεραπεία -- η τέλεια ειρήνη σχετικά με τη υγεία ή ο,τι έχει σχέση με τα επόμενα βήματα στη ζωή ή με το πώς θα προσαρμοστούμε στα μακροσυστήματα του κόσμου -- έρχεται, όταν αντιληφθούμε όλα όσα ανήκουν στον Ποιητή μας. Όταν καταλάβει κάποιος ότι ανήκει στα υπάρχοντα του Θεού, ότι είναι πάντοτε αγαπητός και διορισμένος από τον Θεό για να εκτελέσει κάποιο έργο, τότε θα ξεχάσει κάθε επιθυμία να ασκεί έλεγχο.